

Šopek Marijinih čednostij.

I. Vvod.

lavni slikar Rafael Santi je naslikal čudežno lepo podobo Matere božje. Gledalcu, ki občuduje podobo, se zdi, da Marija stopa izza oblakov, kakor skozi vrata. Od vseh strani jo obdajajo svetli oblaki. Ako pa podobo natančneje opazujemo, vidimo, da so vsi ti oblaki samo glavice angeljčkov, ki je jeden lepši od drugega. Marija ima v naročju Jezuščka. Angelji molijo Jezusa in zajedno služijo njegovi materi. Kot mati deteta Jezusa je postala Marija kraljica angeljev.

„Angeljček“ vas hoče, ljubi otroci, odvrčevati od hudega in spodbujati k dobremu; nekoliko tistih opravil hoče izvršiti, ki jih izpolnjujejo vaši angelji varuhi. Ali ni dolžan tudi proslavljati kraljice angeljev? Ali ni dolžan pripovedovati vam o njeni slavi in lepoti? Ali ni prav, da vam tudi večkrat v spomin pokliče dolžnosti, ki jih imate do svoje nebeške Matere? Saj za Jezusom moramo njegovo mater najbolj častiti, jo na pomoč klicati in posnemati njene čednosti.

Kot prijatelji „Angeljčka“ ste gotovo tudi goreči častilci Marijini. Z vso vnemo častite njo, ki jo je *Sin božji ljubil kot svojo mater. Darujte jej tudi vsak dan svoje molitve, svoja premagovanja in vsa svoja opravila in tekmuje v češčenju Marijinem z angelji, ki obdajajo v nebesih njen prestol.*

Prijetna dolžnost slehernega Marijinega častilca je pa, *nebeško Kraljico na pomoč klicati, k njej se zatekati v vseh potrebah. Kje naj bi tudi iskali pomoči, če ne pri svoji dobri materi? In kako mogočna je ta mati! Jedna besedica iz njenih ust, jeden izdihljej njenega srca ima več moči do božjega Sina, kakor prošnje vseh svetnikov skupaj. Marijine prošnje so kakor ukazi; saj ona je kraljica v nebesih in ne služabnica.*

¶Vendar zastoj bi se kdo hvalil, da je častilec Marijin, če bi ne posnemal njenih čednostij. Mali Jožef Kupertinski je to spoznal že v svoji nežni mladosti. V otroški preprostosti je večkrat dejal: „Moja mati (tako je imenoval nebeško mater Marijo) ni vedno zadovoljna z menoj: če jej prinesem cvetic, jih ne mara; če jej prinesem črešenj, jih ne sprejme; in če jo vprašam; kaj hočeš od mene, moja ljuba mati? mi odgovarja: „Tvoje srce hočem, ljubi otrok!“ Da, nebeška mati hoče, da jej darujete svoja mlada srca, ljubi otroci. Ona hoče, da ohranite svoja srca nedolžna in čista. Vaša srca naj bi bila kakor vrtiček, v katerega zasajate cvetice lepih čednostij, kakor vijolico ponižnosti, lilijo čistosti. Te in vse druge čednosti ima Marija. „Angelček“ vam jih bode letos pokazal. Vadite se pridno v njih in zasajajte jih tako v svoje srce. Le otrok, ki posnema čednosti svoje matere, je v resnici dober otrok.

A. Stroj.

Zelena peč.

Žima je, in po zimi je navadno mrzlo. Zato vem, da boste prebrali mojo zeleno peč, saj se držite ob tem času vsi radi peči. Tudi jaz hranim še vedno gorak spomin na domačo peč in še sedaj se mi časi stoži po nji.

Mnogo pečij sem že videl po tujih stanovanjih in mnoga me je že grela, a pozabil sem na nje, domače velike zelene peči pa še nisem pozabil.

Velika je bila in ne posebno lepa; tu in tam je že puščala dim in mazati jo je bilo treba. Tudi je izgubljala čimdalje bolj svojo lepo zeleno barvo in postajala rjava. To je bilo zame posebno prijetno, ker je bila velika. Na kmetih so peči — vsaj prejšnje čase so bile — nekake zbiralnice po zimi za domače in sosede. Kar sem pozneje videl po mestih pečij, bile so vse male in visoke; nič mi niso všeč, ker nimajo take pripravnosti kakor kmečke. V novejšem času se tudi po kmetih